

[Handelsministeren.]

betydelig værdi for planlægningen af de lokale energiforsyninger, at der etableres geotermiske forsøgsanlæg i 3 lovende områder i det nordlige Jylland.

Ud over de netop omtalte forslag – som ansås at kunne medføre statslige udgifter på omkring 110 mill. kr. – vil regeringen i de kommende måneder overveje omfanget og betimeligheden af en større selvstændig dansk indsats på en række andre områder såsom energilagring, mindre vindmøller, fusion samt ikke-nukleare energiresourcer i Grønland.

Anvendelse af energilagring i stor skala vil kunne give kraftværkerne og varmeværkerne en fordelagtig jævn belastning. Metoder hertil er i princippet kendte. Der er imidlertid behov for forskning og udvikling for at forbedre deres økonomi, men også for at finde alternative løsninger.

For at sikre en fornuftig og rimelig anvendelse af mindre vindmøller må der fastsættes en målsætning og et program for udvikling af vindkraftanlæg egnet til den enkelte ejendom. Der må åbnes mulighed for, at producenter af mindre vindkraftanlæg kan få deres anlæg afprøvet og eventuelt varedeklareret, ligesom der bør åbnes mulighed for offentlig støtte til de mest lovende udviklingsprojekter.

Udviklingen af fusionsenergien hører til de langsigtede og uhyre kapitalkrævende forskningsområder, hvortil Europa kun kan bidrage gennem samarbejde. I EF er der etableret et fusionssamarbejde, og gennem opbygning af den såkaldte JET – Joint European Torus – forventes samarbejdet væsentligt intensiveret i 1977. For at man fra dansk side også i det udvidede samarbejdet kan spille en aktiv rolle er jeg indstillet på, at den indsats, der i dag foregår på Risø, styrkes.

Den prospektering efter energiråstoffer, der er iværksat i Grønland, omfatter kun en del af de muligheder, der foreligger. Det forekommer som tidligere omtalt af interesse at gennemføre en kulgeologisk undersøgelse, ligesom en afklaring af vandkraftens muligheder vil være af betydning.

Med den stigende rolle, kullene vil spille i fremtiden, finder jeg i øvrigt, at der her i landet gennem en forskningsindsats bør erhverves viden og uddannes eksperter på kulforbrændingsområdet.

Det systemanalytiske udredningsarbejde, der er iværksat, må videreføres og udbygges. Som

en nærliggende opgave vil jeg nævne en analyse af de energipolitiske virkemidlers effekt.

Industriens deltagelse i forskningsprogrammer og den deraf følgende mulighed for hurtig overførelse af viden fra forskningen til erhverslivet må fremmes, og regeringen overvejer, om Udviklingsfondet bør tildeles midler øremærket til udviklingskontrakter inden for energiområdet.

Energiforskningen stiller på mange områder så store krav til økonomiske og personelle ressourcer, at det overstiger det enkelte lands muligheder. For et land af Danmarks størrelse må større aktiviteter koncentrereres om relativt få områder, hvor vi har særlige behov og forudsætninger, og der må i høj grad sættes på samarbejde med udlandet.

Ud over Det Internationale Energi Agentur har man fra dansk side videreført det allerede etablerede samarbejde inden for EF og NATO, ligesom det nordiske samarbejde på en række områder spiller en væsentlig rolle. Jeg finder her anledning til at fremhæve, at danske virksomheder og offentlige institutioner i 1976 i stigende grad har udnyttet de støttemuligheder og den viden, der eksisterer inden for EF. Regeringen agter at fortsætte sine bestræbelser på at fremme udnyttelsen af mulighederne i det internationale samarbejde.

Beslutninger, der træffes om vores energiforsyning og energianvendelse, får indflydelse på vort miljø.

Med udgangspunkt i energiplanen har regeringen ladet udarbejde et detaljeret program for planlægnings-, udviklings- og forskningsvirksomhed i forbindelse med energi og miljø. Programmet beskæftiger sig bl. a. med placements-, miljø- og sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med kraftværker – såvel konventionelle værker som kernekraftværker.

I tilknytning til den fysiske planlægning vil en række opgaver blive gennemført. Eksempelvis vil et forskningsarbejde med henblik på nærmere at kunne beskrive konkrete sammenhænge mellem bebyggelsesmønstre og energianvendelse blive igangsat.

Den internationale energiforsyningssituation tegner sig stadig mørkere. En situation med prisstigninger og risiko for forsyningssvigt påregnes nu fra flere sider at kunne indtræffe allerede i løbet af 1980'erne. Heri må ligge en stærk tilskyndelse til at fremme en energipolitik, der i videst muligt omfang vil kunne afbøde konsekvenserne heraf. Regeringen prioriterer